

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 128.905 van 8 maart 2004
in de zaak A. 144.628/IX-3996.**

In zake : Ignaas VAN HALST,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat H. RIEDER,
 kantoor houdende te GENT,
 Recollettenlei 39-40

tegen :

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid,
2. het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaten R. DEPLA en M. STUBBE,
 kantoor houdende te BRUGGE (SINT-KRUIS),
 Karel van Manderstraat 123.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Ignaas VAN HALST op 28 november 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 2 oktober 2003 van de minister van Volksgezondheid om hem, "in afwachting van de resultaten van de gerechtelijke procedure, geen prestaties meer te laten verrichten voor het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen" (hierna: FAVV) vanaf de dag volgend op de betekening van deze beslissing;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 januari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 februari 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. VEREECKE, die loco advocaat H. RIEDER verschijnt voor verzoeker, en van advocaat J. HOSTE, die loco advocaten R. DEPLA en M. STUBBE verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat verzoeker, met toepassing van het koninklijk besluit van 4 juli 1986 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder dierenartsen die op de wervingsreserve van het Instituut voor Veterinaire Keuring zijn ingeschreven, met bijzondere opdrachten kunnen worden belast, gemachtigd is keuringsopdrachten te verrichten; dat hij aldus, blijkens de niet tegengesproken uiteenzetting in het verzoekschrift, sinds 1986 keurings- en controletaken uitvoert in het slachthuis van Tielt en Ruiselede; dat de procureur des Konings te Kortrijk in een brief van 8 september 2003 aan de procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent medegedeeld heeft dat het gerechtelijk onderzoek dat lastens J.L. was ingesteld wegens inbreuken op “het kb 12.04.1974 en de wet 24.02.1921”, op 3 september 2003 uitgebreid is naar verzoeker toe, dat verzoeker “wordt gelijkgesteld met een in verdenking gesteld persoon” en dat aan de tuchtoverheid van het FAVV gevraagd dient te worden om tegen verzoeker “de gepaste tuchtmaatregelen (te nemen)”; dat de procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent op 10 september 2003 de brief van de procureur des Konings aan het FAVV heeft doorgestuurd “teneinde (het bestuur) toe te laten de gepaste tuchtmaatregelen te laten nemen”;

Overwegende dat de minister van Volksgezondheid, op voorstel van de gedelegeerd bestuurder van het FAVV, op 2 oktober 2003 aan verzoeker medegedeeld heeft wat volgt :

“U werd met een opdracht belast in toepassing van het koninklijk besluit van 4 juli 1986 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder dierenartsen, die op

de wervingsreserve van het Instituut voor veterinaire keuring zijn ingeschreven, met bijzondere opdrachten kunnen belast worden. In het kader van deze opdracht worden U door het hoofd van de keurkring keurings- en controletaken toegekend.

Momenteel loopt tegen U een gerechtelijk onderzoek wegens eventuele betrokkenheid bij het onwettig gebruik van farmacologische stoffen.

Bij brief van 8 september 2003, die door de heer Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Gent aan de heer Gedelegeerd Bestuurder van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen is toegestuurd, deelt de heer Procureur des Konings te Kortrijk mede dat U door de heer onderzoeksrechter wordt gelijkgesteld met een in verdenking gestelde gelet op de uitbreidende vordering in het gerechtelijk onderzoek.

Omwille van het belang dat het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen hecht aan de strijd tegen het onwettig gebruik van farmacologische stoffen en de bescherming van de credibiliteit van het agentschap ten opzichte van de maatschappij, heb ik beslist om U in afwachting van de resultaten van de gerechtelijke procedure, geen prestaties meer te laten verrichten voor het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen.

Deze maatregel heeft uitwerking vanaf de dag volgend op de betekening van deze brief.

(...)"

Overwegende dat die ministeriële beslissing het voorwerp vormt van de onderhavige vordering;

2. Overwegende, wat de aanwijzing van de verwerende partij betreft, dat in materies als de onderhavige, de minister van Volksgezondheid optreedt als bestuursorgaan van het FAVV, een openbare instelling met eigen rechtspersoonlijkheid; dat de Belgische Staat, die als zodanig dan ook geen deel heeft aan het bestreden besluit, buiten de zaak wordt gesteld;

3. Overwegende dat overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker betoogt dat “uit de voorgelegde stukken blijkt dat hij zijn inkomen voor het overgrote deel puurt uit de keurings- en controleopdrachten die hij voor het FAVV uitvoert”, dat hij weliswaar “een zeer bescheiden eigen plattelandspraktijk als dierenarts (uitbaat)”, maar zonder dat de inkomsten daaruit hem toelaten een

volwaardig inkomen te verwerven dat aan zijn gezin “een menswaardig leven” toelaat; dat hij ook stelt dat, aangezien zijn gezondheidstoestand hem niet meer toelaat fysieke arbeid te leveren, het ernaar uitziet dat hij zelfs zijn private praktijk zal moeten opgeven; dat hij, naast dat materieel nadeel, ook verwijst naar de krenking van zijn eer en de aantasting van zijn reputatie als dierenarts; dat naar zijn oordeel alleen een schorsing van het bestreden besluit kan voorkomen dat hij, omwille van het stopzetten van zijn activiteit bij het FAVV, door derden als schuldig wordt beschouwd;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij daar op antwoordt dat het financieel nadeel dat verzoeker aanvoert hersteld kan worden, dat de eventualiteit dat hij zijn private praktijk niet verder kan uitbouwen niet te wijten is aan het bestreden besluit en dat verzoeker, met betrekking tot de vraag of zijn gezin nog menswaardig voort kan leven, geen enkel bewijs voorlegt over de inkomsten waarover zijn gezin kan beschikken; dat de verwerende partij voort betoogt dat ook het moreel nadeel hersteld wordt door een annulatiearrest, dat een maatregel als de bestredene, die genomen is in het belang van de dienst, niet snel “aan de buitenwereld kenbaar wordt” en dat de morele schade veeleer toe te schrijven is aan de lopende gerechtelijke onderzoeken die tegen verzoeker worden gevoerd dan aan de bestreden beslissing; dat zij daar nog aan toevoegt dat haar eigen goede naam in het gedrang zou gekomen zijn indien zij verzoeker voort aan het werk gelaten had;

4.3. Overwegende dat de verwerende partij op 5 februari 2004 een “aanvullende nota” aan de Raad van State heeft bezorgd, waarin zij wijst op een persartikel waarin wordt gesteld dat verzoeker aangehouden is wegens het bezit van hormonale producten; dat naar haar oordeel dat feit een “ander daglicht werpt op het zogenaamde moreel en financieel nadeel dat verzoekende partij meent te ondergaan”, in die zin dat zijn aanhouding in ieder geval financiële verliezen met zich zal brengen en zijn imago zwaar zal aantasten terwijl het FAVV onmogelijk nog met dergelijk iemand kan samenwerken op gevaar af zelf zijn goede naam in het gedrang te brengen; dat volgens haar verzoeker zelfs geen belang meer heeft bij de schorsing van de bestreden beslissing aangezien hij in de gevangenis vertoeft en om die reden geen activiteiten kan ontplooien;

4.4. Overwegende dat de raadsman van verzoeker daarop repliceert dat de nota van de verwerende partij, als niet voorzien door het procedurereglement, uit de debatten geweerd moet worden en dat in ieder geval, aangezien zijn cliënt de in

het krantenartikel aangevoerde gegevens ten stelligste ontkent, de Raad van State de gerelateerde feiten niet in zijn besluitvorming mag betrekken;

4.5. Overwegende dat de procedureregeling inderdaad niet voorziet in het neerleggen van aanvullende nota's na het auditoraatsverslag; dat zulks evenwel niet betekent dat de Raad van State geen rekening zou mogen houden met nieuwe gegevens die dagtekenen van na het verslag en die een weerslag kunnen hebben op de beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat integendeel, aangezien de schorsing van de tenuitvoerlegging alleen uitwerking heeft voor de toekomst, het moeilijk te herstellen ernstig nadeel beoordeeld moet worden met inachtneming van de gegevens die hem tot aan de sluiting van de debatten worden aangereikt;

4.6.1. Overwegende dat de bestreden beslissing een administratieve ordemaatregel betreft, opgelegd op grond van de mededeling van de procureur-generaal dat verzoeker betrokken is in een onderzoek naar inbreuken op de hormonenwetgeving; dat de raadsman van verzoeker ter terechtzitting erkent dat zijn cliënt door de onderzoeksrechter aangehouden is op verdenking van inbreuken op de hormonenwetgeving maar dat hij daaraan toevoegt dat hij alle feiten betwist;

4.6.2. Overwegende, wat het moreel nadeel betreft, dat gewis aangenomen kan worden dat de publieke opinie kritiekloos voorbijgaat aan het feit dat de bestreden beslissing slechts een ordemaatregel is en dat het bestuur zich derhalve nog niet uitgesproken heeft over de schuld van verzoeker; dat in die zin aanvaard kan worden dat een negatief beeld van verzoeker -schuld aan strafrechtelijke inbreuken- afstraalt op zijn private praktijk; dat evenwel te dezen, de recente aanhouding van verzoeker wegens inbreuken op dezelfde wetgeving, die beeldvorming overschaduwet en relateert aan feiten; dat met andere woorden, indien verzoeker in de toekomst nadeel ondervindt in zijn beroepspraktijk, zulks zeker mede veroorzaakt zal zijn door het beeld dat zijn aanhouding bij de mogelijke klanten oproept; dat derhalve de schorsing van het bestreden besluit de reputatieschade die het gevolg kan zijn van de administratieve schorsing, niet zal herstellen;

4.6.3. Overwegende dat de verwerende partij terecht opmerkt dat, waar verzoeker de moeilijkheden voor de uitbouw van zijn private praktijk koppelt aan zijn verminderde gezondheidstoestand, hij zelf het nadeel loskoppelt van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit;

4.6.4. Overwegende, wat betreft het financieel nadeel -hetwelk in beginsel hersteld kan worden na een vernietigingsarrest-, dat verzoeker met de summierse fiscale gegevens die hij met betrekking tot zijn persoonlijke situatie overlegt, niet duidelijk aantoont over welke middelen van bestaan zijn gezin nog kan beschikken voor de periode waarin hij voor het FAVV geen keur- en controleopdrachten mag vervullen; dat hij zelfs niet duidelijk maakt wat hij begrijpt onder een “menswaardig leven” dat hij voor zijn gezin opeist en welke financiële middelen daarvoor nodig zijn; dat derhalve niet aangenomen kan worden dat een vernietigingsarrest te laat zal komen om te verhinderen dat het gezin op financieel vlak in een uitzichtloze situatie belandt;

4.6.5. Overwegende dat het financieel nadeel, zoals het door verzoeker wordt uiteengezet, de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit niet rechtvaardigt; dat het moreel nadeel niet goedge maakt zal worden door een schorsing van het bestreden besluit; dat niet voldaan is aan de tweede grondvoorwaarde voor het bevelen van de schorsing,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De Belgische Staat wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
acht maart 2000 en vier, door :

de H. A. VANDENDRIESSCHE, staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.